

دور مسابقه زنان پشت سرهم برگزار شد. به این ترتیب، به علت تعداد کم، نه آنها فرصت کسب تجربه از سواری مردان را یافتند و نه اسب‌ها در بین دو پرش به اندازه کافی استراحت کردند. در صورتی که مردان، علاوه بر در اختیار داشتن اسب بهتر، فرصت کسب تجربه از سواری زنان را نیز به دست آوردند.

پس از بررسی و اعلام نتایج سواری، بی‌تابی و وحشتی و سولماز مستجاب‌الدعوه در کنار چهل سواری مرد به ترتیب مقام‌های شانزدهم و نوزدهم را از آن خود کردند.

جالب است بدانید که یکی از پرتیرین مردان سواری میدان در جام سامسونگ، ضمن چشم‌پوشی از مقامی که می‌توانست به دست بیاورد، اسب درجه یک خود را به یک زن سواری داد در حالی که بعضی از مردان معتقدند زنان اسب را خراب می‌کنند!

مسابقات قهرمان‌کشوری

مسابقات قهرمان‌کشوری در پاییز ۱۳۷۲، بعد از جام سامسونگ، برگزار شد. مسئولان گفته بودند که از یک‌سال پیش برای این مسابقات برنامه‌ریزی شده است. با وجود این، مسابقات قهرمان‌کشوری زنان بین سه روز مسابقات قهرمان‌کشوری مردان برگزار شد. یکی از زنان سواری در این زمینه می‌گوید: «پس از قرعه‌کشی من و یکی از آقایان مجبور به استفاده از یک اسب در دو نوبت شدیم. این کار نه تنها نتیجه خوبی عاید سواری نمی‌کرد بلکه اسب را هم از بین می‌برد. به همین دلیل من روز مسابقه اصلاً نیامدم. آنوقت در یکی از مطبوعات نوشتند: یکی از بهترین سواری‌ها به دلیل نامعلومی در مسابقه شرکت نکرد...»

خانم سپنجی درباره مسابقات قهرمان‌کشوری بانوان می‌گوید: «مسابقات قهرمان‌کشوری از مسابقات موجود در تقویم فدراسیون است. نقل و انتقال اسب از استان‌های کشور مشکلات زیادی را برای ما به وجود می‌آورد. به همین دلیل ما در زمان برگزاری مسابقات قهرمان‌کشوری آقایان از فرصت استفاده می‌کنیم و یکی از روزها را به مسابقات بانوان اختصاص می‌دهیم و از همان اسب‌ها استفاده می‌کنیم. مسابقه بانوان در یک روزی که به استراحت آقایان اختصاص داشت، برگزار می‌شد و به همین دلیل اسب‌ها خسته بودند. برای حل این مشکل در جلساتی که با فدراسیون داشتیم، روز معین و مناسبی را به مسابقه خانم‌ها اختصاص دادند. به‌طورمثال در مسابقات جام پیشرفت در اصفهان یک روز اسب‌ها استراحت کردند و روز بعد مسابقات جام پیشرفت زنان برگزار شد.»

جام ریاست جمهوری

جام ریاست جمهوری دی‌ماه سال گذشته در مجموعه دوازده هزار نفری آزادی برگزار شد. به علت عدم برنامه‌ریزی صحیح برگزاری این جام با مشکلات زیادی همراه بود. بنا به اظهارات بعضی از سواری‌کاران، صبح روز مسابقه هنوز مشخص نبود

خدیجه سپنجی:

نداشتن اسب و مجموعه سواری بانوان از مشکلات اساسی

در این رشته است. با این همه، تاکنون چند مربی

در این رشته تربیت کرده‌ایم.

کدام سواری‌کار با کدام اسب می‌برد، ارتفاع موانع چقدر است، طراحی مسابقات پارکورها به چه صورت است و خلاصه کلیه مسائلی که پیش از شروع مسابقه باید برای سواری‌کار روشن باشد، ناگفته مانده بود. از طرف دیگر، با وجود این که ساعت شروع مسابقه پنج بعدازظهر بود، تا ساعت دوازده و چهل و پنج دقیقه بعدازظهر اسب‌ها را قرعه‌کشی نکرده بودند و در نتیجه سواری‌کاران فرصت کمی برای تمرین و آشنایی با اسب‌ها داشتند.

دو ساعت پیش از شروع مسابقه هنوز فهرست اسامی سواری‌کاران و شماره‌های آنها برای ارائه به مراجعان آماده نبود. به همین علت از یکی از زنان سواری‌کار که تایپ لاتین می‌دانست، خواستند با همان لباس سواری‌کاری بنشیند و فهرست را برای تکثیر آماده کند.

یکی از سواری‌کاران می‌گفت: «روزی که رفتیم ریاست جمهوری، علناً اسب‌های درجه سه را به زنان اختصاص دادند. نمی‌دانم حتی اگر در همه امور فرض را بر این می‌گذارند که زن ضعیف است، چرا اسب ضعیف را هم به جنس ضعیف اختصاص دادند؟» با این همه، سواری‌کاران خارجی مدعو می‌گفتند که سواری زنان باتکنیک‌تر است و مردان برای هدایت اسب به آن سوی مانع بیشتر از زور بازو استفاده می‌کنند و اگر اسب‌های بهتری در اختیار زنان گذاشته می‌شد، آنها نتیجه بهتری به دست می‌آوردند.

خانم سپنجی در زمینه قرعه‌کشی اسب‌ها می‌گوید: «هرکسی می‌تواند از دادن اسب شخصی‌اش سرباز زند اما طبق توافق‌هایی که فدراسیون با صاحبان اسب‌ها کرده است، هر تعداد اسبی را که در اختیار بگیرید، بین مردان و زنان سواری‌کار به قید قرعه تقسیم می‌کنند. حتی سواری‌کارهای خوب ما مانند شگی، المیرا و سولماز مستجاب‌الدعوه و ... در این قرعه‌کشی شرکت می‌کنند و چنین نیست که اسب‌های درجه سه در اختیار زنان سواری‌کار قرار گیرد.»

از نکات مثبت این جام می‌توان به حضور سوزان لاجینی در کمیته فنی مسابقات، که داور مسابقه مردان و زنان هم بود، اشاره کرد.

نکاتی در مورد اسب و اسب‌سواری

از انواع مسابقات با اسب می‌توان به کورس، چوگان، کوهنوردی، دیساز و پرش از مانع اشاره کرد. نظر به این که در سواری‌کاری سنی سواری‌کار چندان اهمیتی ندارد و برای پرش از مانع نیز

امکانات بالنسبه بیشتری فراهم است، در ایران بیشتر به این رشته سواری‌کاری پرداخته شده است.

این که از چه موقع می‌توان سواری‌کاری را شروع کرد، به جثه و قدرت بدنی فرد بستگی دارد. صاحب‌نظران مناسب‌ترین سن برای شروع سواری را شش - هفت سالگی دانسته و معتقدند که آموزش سواری‌کاری در سنین پایین بهره بیشتری می‌دهد، ترس از سواری و پرش از مانع را به تدریج از بین می‌برد و باعث می‌شود سواری‌کار با اعتمادبه‌نفس بیشتری اسب را هدایت کند.

در این ورزش وزن سواری‌کار خیلی مهم است. وزن مناسب برای سواری‌کاران بزرگسال در ایران، با توجه به اسب‌های موجود، ۵۵ تا ۶۵ کیلوگرم است ولی برای اسب‌های اروپایی تا ۷۲ کیلوگرم هم مناسب است. طبق یک قاعده کلی، هرچه وزن سواری‌کار کمتر باشد، اسب راحت‌تر می‌برد. با این حال سبکی زیاد هم مطلوب نیست چون، به‌هرحال، برای هدایت اسب به آن سوی مانع قدرت بدنی هم لازم است.

در همین زمینه و برای گسترش ابعاد سواری‌کاری (پرش از مانع)، تلاش‌هایی، هرچند جرمی، برای پرورش اسب‌های مناسب صورت گرفته است. صاحب‌نظران معتقدند اسب عرب بهترین خون را دارد. این اسب ترس است، در راه‌پیمایی استقامت زیادی دارد و چشمش خوب می‌بیند. در کشورهای مثل آلمان و فرانسه، خون اسب عرب را وارد بدن اسب‌های درشت‌جثه خود کرده و بدین ترتیب به نژاد بهتری دست یافته‌اند.

در ایران، بیشتر اسب‌هایی که در سواری‌کاری مورد استفاده قرار می‌گیرند، اسب‌های ترکمن هستند. اسب ترکمن جثه بزرگی ندارد و به اصطلاح سواری‌کاران بدذات است. برای اصلاح نژاد اسب‌های ترکمن باید از سیلیمی اروپایی (اسب نر اخته نشده)، که خون اسب عرب را وارد بدنش کرده‌اند، استفاده کرد. بدین ترتیب می‌توان نژاد اسب ترکمن را از نظر جثه و خون اصلاح کرد. در ایران برای اصلاح نژاد اسب کارهایی انجام شد که به علت عدم توانایی مالی مجریان طرح زیاد گسترش پیدا نکرد. برای این کار مادیان را از طریق روش تلقیح مصنوعی بارور می‌کردند.

با این حال، علی‌رغم صرف مبالغه هنگفت، اسب‌های خوبی وارد نشد و به همین دلیل اصطبل دولت امروز تقریباً خالی است.

لباس سواری زنان

زمانی که سواری‌کاری زنان در ایران مطرح شد، تعدادی طرح بر اساس طرح بین‌المللی لباس سواری‌کاری به فدراسیون ارائه شد. ابتدا تنگی شلوارها مورد ایراد قرار گرفت. اما بالاخره فائزه هاشمی، نایب رئیس کمیته ملی المپیک، با یکی از طرح‌های ارائه شده بعدی موافقت کرد و از آن موقع سواری‌کاران به‌طور رسمی از لباس مخصوص سواری‌کاری استفاده می‌کنند.

زنان سوارکار چه می خواهند؟

مشکلات و کمبودهای موجود در رشته سوارکاری را می توان از دو جهت بررسی کرد: یکی مشکلاتی که به طور کلی بر ورزش ما - به خصوص ورزش های نوپا - سایه افکنده است و ورزشکاران مرد و زن را یکسان متأثر می کند و دیگری مشکلات ویژه زنان.

اکتون، پس از گذشت چهار سال از احیای مجدد سوارکاری زنان، پیشرفت چشمگیری در این زمینه مشاهده نمی شود و به نظر می رسد که تنها به حرکت هایی کوچک و تبلیغاتی بسنده کرده ایم. می توان با سرمایه گذاری روی بچه های محلی و با تکیه بر روحیه و بنیة قوی آنها حرکت های اساسی تری در جهت پیشبرد این ورزش انجام داد. در این چهار سال، تعداد زنان سوارکار برجسته نه تنها افزایش نیافته که به علت صدمات ناشی از امکانات نامناسب بعضی میدان را برای همیشه ترک کرده اند. از این رو، باید سوارکاران را بیمه کرد. یکی از آنان می گوید: «اسمش این است که بیمه هستیم؛ کارت داریم، با عکسی که روی آن چسبانده اند، اما، عملاً فایده ای ندارد».

حال که از وجود سوارکاران علاقه مندی بهره مند هستیم که با وجود سن زیاد هنوز میدان را ترک نکرده اند، باید مسیر را برای آنان هموارتر کرد و با برنامه ریزی صحیح و به موقع آنها را از آشننگی ها و بی نظمی های حاکم بر مسابقات رهاوند. زنان سوارکار ما به امکانات مستقلى چون اسب، مربی، مکان سوارکاری و ... نیاز دارند. آنها اجازه تعلیم گرفتن از مربیان مرد را ندارند و هیچ گونه اقدامی هم برای دعوت از یک مربی زن صورت نمی گیرد. در چنین شرایطی چه طور می توان انتظار داشت که زنان ما، در کنار کسب تجربه ورود به میدان، مهارت های خود را نیز گسترش دهند؟! یکی از سوارکاران می گوید: «هفت سال پیش که از خارج برای آقایان مربی آوردند، پیشنهاد کردم حالا که پولی خرج شده و مربی و میدان هم آماده است، ما نیز از امکانات موجود بهره مند شویم و لاقلاً از کنار میدان به مطالبی که گفته می شود، گوش کنیم ولی اجازه ندادند... الان هم اگر گاهی امکاناتی برای آقایان در نظر می گیرند و مربی می آورند، به خانم ها اجازه استفاده داده نمی شود.» خانم سپنجی می گوید: «نداشتن اسب و مجموعه سوارکاری ویژه بانوان از مشکلات اساسی در این رشته است. با وجود این و به رغم کمبود امکانات در این رشته تاکنون چند مربی زن تربیت کرده ایم. در بیشتر این مراکز و باشگاه ها، علاقه مندان به سوارکاری می توانند به صورت ترمی آموزش ببینند. شهرداری تهران نیز در این راستا فعال بوده است و مکان هایی را در پارک جنگلی واقع در منطقه دو و پارک نیاروان به پست اسب سواری اختصاص داده است. با تلاش های انجام شده، تاکنون حدود پنجاه تا شصت سوارکار زن داریم که حدود پانزده نفر آنها جوانانی هستند که می توان بر روی آنها در زمینه قهرمانی و برون مرزی سرمایه گذاری کرد».

گفت و گو با مسئولان سیمای جمهوری اسلامی ایران

رابعه رحیمی

رسانه ها بی تردید در رشد یا زوال ورزش زنان دستی پیدا و پنهان دارند. از مسئولان و دست اندرکاران رسانه ها، صداسویمایی ها را انتخاب کردیم. از میان آنها بعضی را مثل مدیران شبکه ها، بسیار جستیم و نیافتیم و بعضی خود یافت نشدند یا این که روی دنده «نه» بودند. گفت و گوی ما را با آنها که بالاخره حرفشان را ضبط و ثبت کردیم، می خوانید: █

ای داد بیداد!!

گفت و گو با سید امیر حسینی،

مسئول ورزش شبکه یک و سه سیمای

● آقای حسینی از مجله زنان تماس می گیریم. می خواستیم با توجه به این که شبکه سه روی مسئله ورزش تمرکز دارد، صحبتی تلفنی در مورد ورزش زنان با شما داشته باشیم.

○ من فکر می کنم اگر شما با مدیر شبکه صحبت کنید، بهتر باشد.

● دفتر مدیر شبکه به هیچ عنوان به ما راه نمی دهد. ما نتوانستیم با ایشان صحبت کنیم.

○ ببینید، ما طی شش ماه گذشته یک برنامه ویژه برای ورزش بانوان تهیه و پخش کردیم. در حال حاضر هم، به انعکاس رویدادهای ورزشی خانم ها، به ویژه در زمینه خبر، می پردازیم. در رادیو که اصلاً محدودیتی برای پرداختن به ورزش بانوان نیست. در تلویزیون هم در گزارش های خبری به فعالیت ورزشی خانم ها می پردازیم و به هر حال در حد مقدمات و ضوابط پخش از ورزش بانوان حمایت می کنیم.

● این اخبار در چه برنامه هایی منعکس می شود؟

○ ما، مکرر، از کلیه برنامه های بانوان گزارش خبری داریم، در هفت بخش خبری سیمای فعالیت های ورزشی خانم ها منعکس می شود.

● منظورتان از سیمای شبکه سه است؟

○ کلاً، شبکه سه، دو و یک. همه اینها در بخش خبری شان، به ویژه در شبکه سوم، در ۱۵ دقیقه بخش خبر ساعت هفت و ۳۵ دقیقه این اخبار را منعکس می کنند. علاوه بر این، بسیاری از خانم هایی که در زمینه برنامه های ورزشی کارشناس و صاحب نظر هستند، در تولید برنامه ها با ما همکاری و مشارکت دارند و یا به عنوان صاحب نظر بحث و گفت و گو می کنند.

● این برنامه ها که می فرمایید، کی پخش شده؟

○ از شش ماه گذشته پخش شده. برنامه ویژه بانوان از سال گذشته بوده تا سه ماهه اول امسال. همین طور در برنامه «صبح با ورزش» تلویزیون.

● برنامه ورزش بانوان صبح که قطع شده!

○ نه، پنجشنبه ها پخش قطع شده ولی در بخش های مختلف الان دارند کمک می کنند. ما مطابق با ضوابط به انعکاس فعالیت های ورزشی بانوان

● چارچوب مقدمات

ضوابط پخش در

جمهوری اسلامی ایران است که

مدیران پخش شبکه

این ضوابط را اعمال می کنند.

می پردازیم.

● چارچوب مقدمات شما چیست؟

○ (می خندد) ای داد بی داد! هر چه من می گویم، شما یک سؤال دیگر می کنید. چارچوب این مقدمات ضوابط پخش در جمهوری اسلامی ایران است که مدیران پخش شبکه این ضوابط را اعمال می کنند.

● این ضوابط چیست؟

○ ضوابط این است که ما به طور گسترده نمی توانیم تصاویر فعالیت های ورزشی بانوان را پخش کنیم. ما به تشویق و تشجیع ورزش بانوان می پردازیم ولی از لحاظ انعکاس خبری، این که تصویر خانم ها را نشان بدهیم، برای ما مقدور نیست.

● انعکاس خبر بدون تصویر که اشکالی ندارد.

حالا می شود بگویند چه طور تشجیع می کنید؟
○ از طریق انعکاس اخبار و رویدادهای ورزشی بانوان.

- ممکن است سؤال کنیم که این ضوابط و چارچوبها چیست؟ یعنی مشخصاً چه بخشنامه‌ای به شما شده و از کجا شده؟
- این ضوابط در اختیار پخش است. ما جنبه‌های تصویری ورزش بانوان را، الان، مشکل داریم. به طور کلی خدمتتان عرض کردم.
- چه کسی این مشکل را ایجاد کرده.
- ما که نمی توانیم مثل خارج به ورزش بانوان بپردازیم.
- درست است اما عرض می کنم حد و سرز و

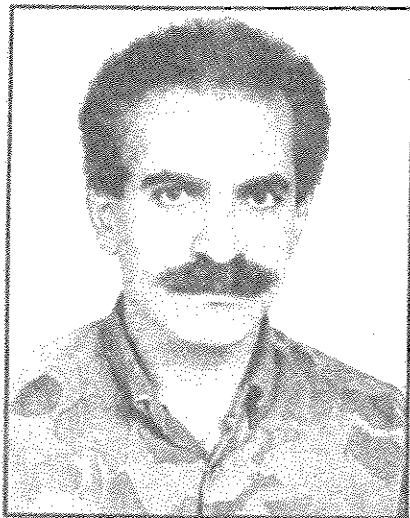
چارچوب این ویژگیها و ضوابط را از کجا برایتان تعیین کردند و به شما چه چیزی ابلاغ کردند؟
○ شما لطف بفرمایید با مشاور امور بانوان ریاست سازمان صحبت کنید.

- ایشان در ورزش تخصص دارند؟
- در امور بانوان صاحب نظر هستند.
- پس شما نمی توانید اطلاعات بیشتری بدهید؟
- در حد مقررات توانستم خدمتتان بگویم، با وجود این که جلسه داشتم.
- آقای حسینی منظورم این است که مگر پخش دستور می دهد که برنامه ها چه طور تولید شود؟
- شورای سیاست گذاری سازمان صداوسیما تعیین می کند.

ما بر اساس سیاست های فرهنگی نظام کار می کنیم. این چیزی است که شورای فرهنگ عمومی کشور تعیین می کند. ما در چارچوب سیاست هایی که شورای فرهنگ عمومی مطرح می کند، فعالیت می کنیم و انعکاس می دهیم.

- ما می خواهیم صحبت شما را چاپ کنیم.
- اگر منتشر نکنید، متشکر می شوم.
- این که نمی شود همه صحبت کنند و بعد بگویند، متشکر می شویم که پخش نشود.
- خوب، ما داریم در چارچوب سیاست های فرهنگ عمومی کار می کنیم.
- من همین صحبت هایتان را می نویسم. متشکرم

ورزش بانوان به شکل انیمیشن کار می شود!

○ نه، ما یک ضوابطی در سازمان داریم که آن ضوابط اجازه نمی دهد؛ مگر این که بتوانیم روش های جدیدی را برای بیننده ابداع کنیم. البته من در برنامه صبحگاهی و بامدادی تلویزیون خردم دیدم قبل از ساعت هشت ورزش بانوان پخش می شد ولی در ساعت معمول، یعنی از هشت تا ۱۲ شب، برنامه ای نداریم. برنامه ما ۱۱ صبح و پنج بعدازظهر پخش می شود. تصور من این است که مجاز نیست چنین کاری بکنیم. یعنی در وقتی که ما برنامه داریم، مجاز نیستیم.

● یعنی مثلاً قبل از ساعت هشت پخش آن اشکال ندارد ولی از ساعت هشت تا پنج بعدازظهر مشکل دارد؟

○ خدمتتان عرض کردم که قبلاً قبل از ساعت هشت انجام می شد و بیننده زیادی هم نداشت خوب، به بعضی ها که علاقه مند بودند، می توانستند ببینند. البته حدود شش - هفت ماه قبل. الان اطلاع ندارم که هست یا نیست ولی تصورم این است که تا روش جدیدی ابلاغ نشود که در آن مسائل شرعی رعایت شود، مجاز نیستیم ورزش بانوان را نشان بدهیم.

● این عدم جواز پخش، ابلاغ کتبی یا رسمی دارد؟

○ نه، ما هیچ چیز کتبی برای این قضیه نداریم، خیلی چیزها را برداشت می کنیم.

● آخر چه طور ممکن است افراد از یک موضوع برداشت فردی بکنند و بگویند نمی شود؟

○ در این زمینه باید با یک مسئول بالاتر صحبت بفرمایید که اختیارات بیشتری دارد. در این زمینه از بالا تصمیم می گیرند و به ما ابلاغ می کنند. من تهیه

گفت و گو با
بهمن بخششی زاده
تهیه کننده برنامه تصویر زندگی

- سلام علیکم. شما مسئول کدام برنامه هستید؟
- تصویر زندگی.
- اسم جناب عالی.
- بخششی زاده هستم.
- من از مجله زنان تماس می گیرم. می توانم سؤال کنم برنامه شما چه ساعتی پخش می شود؟
- ۱۱ صبح و پنج بعدازظهر.
- در برنامه شما قبلاً ورزش و نرزش خانمها پخش می شد؟
- تعطیل کردیم.
- می توانم این صحبت را ضبط کنم و چاپ شود؟
- خواهش می کنم.
- چرا دیگر به ورزش بانوان نمی پردازید؟
- یک مقدار محدودیت داریم در مصور کردن ورزش خانمها. ما داریم روی یک انیمیشن کار می کنیم برای سری آینده. یک بخش اختصاصی داریم که مربوط به ورزش خانمهاست و بعداً پخش می شود.
- چه کسی به شما اعلام کرده که مجاز نیستید و محدودیت دارید؟
- خدمت شما عرض کنم که اگر تلویزیون نگاه کنید، در ساعات معمول، یعنی از هشت صبح تا ۱۲ شب، چنین چیزی نمی بینید.
- این پاسخ شما قانع کننده نیست. یعنی این که چون نمی بینیم، به آن نمی پردازید؟

● ما تهیه کننده ها، مقداری به مجوزهای رسمی متکی هستیم و یک مقدار هم از اوضاع و احوال کلی تلویزیون برداشت می کنیم.

کننده هستم و خیلی مجاز نیست وارد حیطه ای بشوم که در محدوده اختیاراتم نیست.

● آخر وقتی هم از بالا سؤال می کنیم، آنها هم می گویند که ما بخشنامه کتبی نفرستادیم و ابلاغ رسمی نکردیم.

○ شما از مدیر محترم شبکه دو سؤال بفرمایید که چرا ورزش بانوان، مثلاً در برنامه تصویر زندگی که تنها برنامه تلویزیونی مخصوص خانمهاست، جایی

ندارد. ببینید، ما تهیه‌کننده‌ها مقداری به مجوزهای رسمی متکی هستیم و یک مقدار هم از شرایط اجتماعی، شرایط روز و اوضاع و احوال کلی تلویزیون برداشت می‌کنیم. این‌که بنده عرض کردم ابلاغ رسمی در این زمینه ندیده‌ام، برداشت شخصی من است و خیلی مجاز نیست وارد این حیطه بشوم. با تمام این اوصاف ما شکل انیمیشن آن را داریم کار می‌کنیم و امیدواریم خانم‌ها استفاده کنند.

● فکر نمی‌کنید به شکل انیمیشن خنده‌دار بشود؟
○ اصلاً و ابداً. به‌رحال عرض کردم ترفند جدیدی باید اندیشیده شود.

● من یادم است که ورزش بانوان با حجاب درست، یعنی مقنعه و ساتو، پخش می‌شد. فکر می‌کنید آن هم مشکلی داشت؟
○ به نظر من مشکلی نداشت. یعنی اگر ذره‌ای مشکل داشت، اجازه پخش به آن نمی‌دادند.

● به نظر آقایان مشکل داشته؟
○ بیشتر تصاویر لانگ بود و تصویر بسته خیلی نداشت. این حرکات برای انتقال به تصاویر بسته نیاز دارد چون برنامه آموزشی بود و آموزش در تصاویر لانگ خیلی منتقل نمی‌شود. تصویر باید بسته باشد تا به اصل و جزئیات پرداخته شود.

● فکر نمی‌کنید تصاویر لانگ خیلی بهتر از انیمیشن باشد؟
○ نه، من این تصور را ندارم. قطعاً انیمیشن بهتر

خواهد بود؛ به‌دلیل این‌که خیلی نزدیک به حرکاتی است که آموزش داده خواهد شد.

● پرسوناژهای انیمیشن شما زن هستند؟
○ بله، قطعاً.

● خوب، آنها هم اگر حجاب اسلامی نداشته باشند، اشکال دارد.
○ بله. ولی چون نقاشی است، قابل کنترل است.

● چه‌طور قابل کنترل است؟
○ خدمتتان عرض کردم که من به‌عنوان یک تهیه‌کننده صحبت می‌کنم.

● بله، من هم به‌عنوان یک خبرنگار صحبت می‌کنم.
○ البته من شونبات خاصی ندارم و چون خودم آدم راحتی هستم، با شما صحبت می‌کنم.

● من گفتم که صحبت‌های شما ضبط می‌شود و ممکن است چاپ شود.
○ مسئله خاصی نیست. من اصلاً نمی‌دانم این مجله زنان است یا هر مجله دیگری. این مطالبی است که من حتی در مصاحبه‌های معمولی هم می‌گویم. به هر ترتیب، علت این‌که ما به ورزش بانوان نپرداخته‌ایم، مشکلاتی است که در این زمینه هنوز حل نشده و اصلاً ورزش بانوان تازه دارد راه می‌افتد.

● ببخشید این اطلاعات را شما از کجا دارید که ورزش بانوان تازه دارد راه می‌افتد؟

○ این برداشت من است از تلویزیون و تصاویر تلویزیونی.

● پس در تلویزیون تازه دارد راه می‌افتد.
○ برنامه‌ای است در سیما که حدوداً شش‌ماه است راه افتاده. پس تازه است. یعنی اصلاً طرح برنامه ورزش بانوان در تلویزیون چیز تازه‌ای است و قطعاً کار تازه مشکلات زیادی دارد و مسائل جانبی آن به‌مرور زمان باید حل شود. دیدن این تصاویر باید از نظر مردم عادی بشود تا بعد در شکل عملی آن مسئولان به آن برسند و اجرا کنند.

● شما هیچ تلاش و صحبتی برای این‌که به این موضوع بپردازید، نکردید؟
○ نمی‌خواهم تلاش کنم. ببینید، اینها یک سری سیاست‌های کلان است و ما عامل‌های اجرایی هستیم. ضمن این‌که به‌طور معمول خودمان پیشنهاد می‌دهیم ولی مجری هستیم. در این زمینه ما نباید تلاش کنیم. خود خانم‌ها باید تلاش کنند و طبعاً مسئولان هم در مورد آن فکر خواهند کرد.

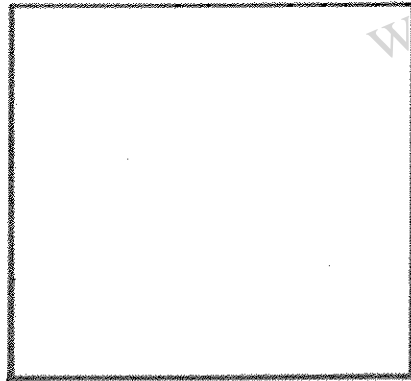
● شما در گروه خانواده تهیه‌کننده زن دارید؟
○ در گروه اجتماعی هست ولی من مسئول یک برنامه این گروه، به نام تصویر زندگی، هستم.

● پس در این زمینه‌ها تهیه‌کننده زن ندارید؟
○ در تصویر زندگی تهیه‌کننده زن نداریم ولی در تیم ما خانم هست.

● متشکرم، خداحافظ.

تادر ظرفیت رسانه و مخاطبان نگنجد، نمی‌شود بحثی داشت

گفت‌وگو با
محمدرضیا جعفری جلوه
مدیر شبکه دو سیما

از دل‌زومی ندارد، و مصاحبه نمی‌کنم، شروع و به اینجا ختم شد. اما نه به این سادگی که می‌بینید. شمرديم، بیش از ۲۰ بار تماس تلفنی، کمترین تلاشی بود که برای گرفتن تأیید انتشار این مصاحبه به خرج داده شد. چک‌و‌چانه‌ها و کشمکش‌هایش بماند. اگر نبود سماجت حرفه‌ای ما، همین‌ها هم مثل بقیه سؤال، جواب‌های شیرین گفت‌وگو حذف شده بود. به‌رحال، با ملاحظه‌ها و محافظه‌کاری‌هایی که ما دیدیم، انتظار باقی ماندن همین را هم نداشتیم: ❏

اتفاق می‌افتد، پیش‌بینی برنامه‌هایی است در ارتباط با ورزش بانوان که دارد تدارک دیده می‌شود و نهایی می‌شود. در این زمینه در گذشته برنامه‌ای وجود نداشته که قطع شده باشد بلکه به دلیل اهمیت مسائل تربیت‌بدنی و ورزش بانوان برنامه‌ای در رابطه با سلامت و پرورش تن و روان در حال آماده شدن است.

● من شنیده‌ام که ظاهراً دستوری آمده است که فعلاً به ورزش بانوان نپردازند.

● من خبرنگار زنان هستم. می‌خواستم در مورد ورزش زنان صحبت تلفنی با شما داشته باشم، می‌توانم مصاحبه را ضبط کنم؟
○ اگر مسئله‌ای هست، بفرمایید. برای گفت‌وگو به این معنا شاید ضرورت نداشته باشد.

● بحث خاصی نیست، فقط می‌خواستم ببینم چرا پخش مابودی از ورزش زنان در تلویزیون قطع شده است؟
○ دلیلی نمی‌بینم که قطع شده باشد. آنچه دارد

● به‌دلیل اهمیت مسائل تربیت بدنی و ورزش بانوان، برنامه‌ای در رابطه با سلامت و پرورش تن و روان در حال آماده شدن است.

نگاهی به عملکرد شورای همبستگی ورزش

با برگزاری بازی‌های زنان مسلمان

طرح تشکیل شورای همبستگی ورزش بانوان کشورهای اسلامی، نخستین بار، از سوی فائزه هاشمی، نایب‌رئیس کمیته ملی المپیک، مطرح شد و در دومین هیئت اجرایی کمیته ملی المپیک (بهمن ۶۹) به تصویب رسید. فائزه هاشمی در مورد انگیزه طرح شورا و برگزاری مسابقات بین زنان ورزشکار کشورهای اسلامی می‌گوید: «هدف ما توسعه ورزش همگانی در میان زنان است ولی تا ورزش فهرمانی نباشد، ورزش همگانی استمرار پیدا نمی‌کند. زنان ورزشکار ما در طول سال‌های گذشته به انتهای خط رسیده‌اند. همیشه با خودشان مسابقه می‌دادند و وقتی به سطح فهرمانی کشور می‌رسیدند، دیگر نمی‌توانستند با تیم‌های خارجی مسابقه دهند. به همین دلیل، انگیزه آنها کاهش پیدا کرده بود و جذابیت ورزش بانوان داشت از بین می‌رفت.»

برای جلب همکاری‌های بین‌المللی و توجیه کشورهای دیگر در مورد اهداف و نحوه برگزاری این بازی‌ها اولین کنگره همبستگی ورزش بانوان کشورهای اسلامی (مهر ۷۰) با حضور نمایندگان ۱۸ کشور تشکیل شد و برگزاری این مسابقات به تصویب رسید. فائزه هاشمی در زمینه چگونگی توجیه کشورهای اسلامی می‌گوید: «ما توانستیم در اولین کنگره، انگیزه و هدف برگزاری بازی‌های بانوان کشورهای اسلامی را تبیین و در واقع کشورها را توجیه کنیم که مسلمانان یک چهارم جمعیت دنیا را تشکیل می‌دهند و این ظالمانه است که زنان مسلمان بازی‌هایی خاص خودشان نداشته باشند و این وظیفه کمیته بین‌المللی المپیک است که با توجه به فرهنگ‌های مختلف موجود در جهان شرایطی را برای ورزش آنها فراهم کند. مباحث این کنگره مورد استقبال کشورهای اسلامی قرار گرفت و آن دسته از زنان مسلمانی که به‌خاطر حفظ اعتقاداتشان حاضر به مشارکت در صحنه‌های مختلف ورزشی نبودند، از انزوا درآمدند.»

بدین ترتیب، نخستین دوره بازی‌های بانوان کشورهای اسلامی با حضور ۱۱ کشور در هشت رشته ورزشی، در ۲۴ بهمن سال ۱۳۷۱، در تهران برگزار شد. بازی‌های دور اول مسابقات شامل هشت رشته والیبال، بسکتبال، هندبال، شنا، تیس روی میز، بدمینتون، تیراندازی و دو و میدانی بود. نایب‌رئیس کمیته ملی المپیک درباره میزان استقبال

درست است، خوب من کی می‌توانم اطلاعات تکمیلی را از شما بگیرم؟

○ من مدیر گروه آموزش شبکه را معرفی می‌کنم. برنامه‌های آموزشی و ورزشی را در واقع آنجا تدارک می‌بیند. ایشان می‌توانند در مورد برنامه‌هایی که در دستور دارند، اطلاعاتی به شما بدهند.

○ من به خوانندگان مجله بگویم شما با ما مصاحبه نکردید؟

○ ذهن شما و همکاران شما به بعضی از نکات آگاه شده دیگر، به نظر می‌آید که هدف همین بود که شما بپرسید و من هم پاسخ دادم و ضرورت به آنکاس به این شکل نمی‌بینم. کلاً مطلع شده باشید که ذهنیت و تسورات منی مطرح نیست.

○ من می‌خواهم یک مقدار ذهن مسئولان را متوجه این مسئله کنم تا به این قضیه فکر کنند.

○ حالا بحث شما دو تا شده، یکی این بود که برسید آیا اقدام سلی دارد اتفاق می‌افتد، که چنین اقدامی وجود ندارد. نه تنها این نیست بلکه ما داریم اقدام ایجابی نیز می‌کنیم درباره ورزش بانوان. مطلب دوم شما این است که مسئولان را می‌خواهم نسبت به این مقوله توجه بدهیم، این انگیزه دیگری است، ظاهراً ذهن‌ها درگیر این مسئله هست.

عرض کردم برنامه‌هایی در شبکه در دست است اما برنامه‌های بیشتر و مفضل‌تر ورزشی به شبکه یک و سه مربوط می‌شود. شبکه سه در واقع شبکه مشترک ورزشی است و شبکه یک به‌خاطر مخاطب عامش دربرگیرنده بیشتر برنامه‌های ورزشی می‌باشد. ما هم به ورزش بی‌توجه نیستیم اما میزان توجه ما نسبت به شبکه‌های دیگر فرق می‌کند. برخورد ما در شبکه دوی سیما با ورزش در واقع یک برخورد فرهنگی، علمی، آموزشی است و شما هم صرفاً در حد رنگ‌آمیزی خاص کارتان می‌توانید درج کنید که شبکه دو در روش کار خودش توجه و نگاه به ورزش بانوان دارد و برنامه‌هایی در مرحله تدارک هست.

○ من فکر می‌کنم که همه صحبت‌هایی که شما کردید، قابل طرح باشد. اشکال دارد که اینها منتشر شود؟

○ آخر ابتدا به ساکن یک تلفن و بدون هماهنگی و آمادگی...

○ من هرچه شما بفرمایید، همان کار را می‌کنم چون شما حق دارید که بخواهید مطرح بشود یا نشود. من پیشنهادی دارم. صحبت‌ها را از نوار پیاده می‌کنیم و می‌فرستیم خدمتان. اگر موافق بودید، چاپ می‌کنیم.

○ این پیشنهاد بدی نیست.

○ پس همین کار را می‌کنم. خیلی از شما ممنومم.

○ حالا در همان حدی که شما شنیده‌اید، شاید در حد شایعات صحت داشته باشد ولی اصلاً چنین بحثی مطرح نیست.

○ شما این شایعه را شنیده‌اید و تکذیب می‌کنید؟

○ عرض کردم که چنین بحثی مانع شونده اصلاً مطرح نیست.

○ ما با چند بخش از سیمای جمهوری اسلامی تماس گرفتیم. در این مورد همه گفتند که مدیر شبکه باید نظر بدهد. با یکی از تهیه‌کنندگان برنامه تصویر زندگی صحبت کردیم، گفتند نمی‌توانند جواب قاطع و صریح بدهند.

○ طرح مسائل در برنامه‌ها دورهای است؛ مثلاً یک برنامه ۱۳ قسمت است، شکل می‌گیرد و ارائه می‌شود، و برنامه‌های دیگر به‌گونه‌ای دیگر. در یک سال گذشته در این موضوع برنامه‌های نداشتیم که آن را منتفی کرده باشیم بلکه در دستور کارمان راه‌اندازی و تدارک برنامه‌هایی در این خصوص است.

○ من شنیده‌ام می‌خواهند ورزش زنان را با انیمیشن نشان بدهند، این صحت دارد؟

○ ورزش بانوان ظرفیت آنکاس خودش را دارد. طبیعی است که در چارچوب ظرفیت‌های یک رسانه جمعی قابل آنکاس است. آنچه بتواند منعکس شود، منعکس خواهد شد و بجز این بحث‌پذیر نیست.

○ چه طور بحث‌پذیر نیست؟

○ خوب، تا در ظرفیت رسانه و فرهنگ مشترک رسانه و مخاطبان ننگنجد، نمی‌شود بحثی داشت... ضمن این‌که ظاهراً سوالات شما اتمام دارد.

○ صحبت در این مورد اشکالی دارد؟

○ قرار مصاحبه و گفت‌وگویی به این شکلی نبود.

○ خوب وقت حضوری بگیریم از شما؟

○ دیگر چه ضرورتی دارد؟

○ بالاخره در مورد این موضوع یک مسئول باید توضیح بدهد و ما فکر کردیم بهترین منبعی که می‌تواند خبر درست به ما بدهد، شما هستید.

○ از گروه آموزش و گروه فرهنگی - اجتماعی ما که الان در تدارک برنامه‌های مربوط هستند، می‌توانید از باب مطلع شدن از فعالیت‌های برنامه‌سازی درباره ورزش بانوان کسب اطلاع بکنید؛ ضمن این‌که بهترین پاسخ نتیجه عمل مجموعه است و شما می‌توانید آنرا ببینید و پی‌گیری کنید.

○ صلاح نمی‌بیند در همین مورد توضیح بیشتری بدهید؟ چون ما مجموعه‌ای در مورد ورزش زنان داریم و امکان دارد مجله ما زودتر از برنامه شما پیش شود.

○ در این جهت باید اطلاعات تکمیلی دقیق‌تر باشد چون من فقط اطلاعات کلی در مورد برنامه‌های در حال تدارک را خدمت شما عرض کردم.

بانوان کشورهای اسلامی از انزوا در آمدند

و نحوه حضور کشورهای اسلامی در این بازی‌ها می‌گوید: «البته کشورهای عربی دچار کمبود مربی و داور زن هستند. به همین دلیل ما تصمیم گرفتیم برای آنها شرایطی ایجاد کنیم که آنها هم بتوانند مربی و داور زن تربیت کنند. برای آنها بورسیه رایگان گذاشتیم، چون بسیاری از کشورهای مسلمان کم درآمدند و بعضی کشورهای عربی هم که ثروتمند هستند، به زنان بهای لازم را نمی‌دهند. از سوی دیگر، برای تقویت شورا از نظر علمی، در تدارک تأسیس یک دانشگاه هستیم که هم پذیرش داخلی دارد و هم از کشورهای اسلامی بورسیه می‌پذیرد. البته این دانشگاه غیرانتفاعی است و سوسیدی برای کشورهای اسلامی قائل می‌شود. مقر این دانشگاه در ایران است اما در صورت توفیق شاید بتواند در کشورهای متقاضی شعبه‌هایی دایر کند. ما مایل نیستیم که همه فعالیت‌های شورای همبستگی در ایران متمرکز بماند.»

پس از آن، به‌منظور استمرار سازماندهی و مدیریت این بازی‌ها، اساسنامه شورا در چهارمین کنگره (اردیبهشت ۷۳) در حضور ۲۰ کشور میهمان به تصویب رسید. در عاده در این اساسنامه که مرکب از شش فصل و ۳۶ ماده است، مقر دایمی شورا در جمهوری اسلامی ایران ذکر شده است. در این اساسنامه، همچنین، برای اداره امور کلی شورا پنج کمیته سالی، اطلاعات و آمار، توسعه و بهبود ورزش‌ها، طب و ورزشی و کمیته قوانین در نظر گرفته شده است. اعضای این کمیته‌ها از بین نامزدهای معرفی شده از سوی کشورهای عضو به مدت چهار سال انتخاب می‌شوند. **فائزه**

هاشمی در مورد میزان فعالیت این کمیته‌ها می‌گوید: «من از کار کمیته‌های شورا چندان راضی نیستم. آنها معمولاً طرح جدیدی ارائه نمی‌دهند، در حالی که می‌توانند خیلی بهتر کار کنند. تازگی‌ها یک حرکت جدید در این بخش کرده‌ایم و آن ایجاد کمیسیون تحقیق است که البته من معتقدم نباید به مسائل علمی بپردازد. چون بهترین اطلاعات علمی را می‌توان از طریق کامپیوتر و اینترنت به دست آورد. بنابراین، بهتر است کمیسیون تحقیق صرفاً به مسائل فرهنگی زنان مسلمان و تشخیص مشکلات آنها بپردازد و در واقع علل افت و عدم رونق ورزش را در کشورهای اسلامی بررسی کند تا بتواند براساس موقعیت خاص هر یک به آنها پیشنهاد و راه‌حل بدهد. بنابراین، کمیسیون تحقیق بیشتر باید بررسی امور اجتماعی را در برنامه خود قرار دهد تا مسائل علمی را...»

در حال حاضر در بعضی کشورهای مسلمان، به‌ویژه کشورهای عربی، که زنان حضور کمتری در عرصه‌های اجتماعی دارند؛ ورزش زنان با اقبال چندانی روبه‌رو نیست اما ظاهراً شورا امیدوار است که در دراز مدت زنان کشورهای اسلامی بیشتر به ورزش روی آورند. پیش از این، عربستان - که ریاست سازمان کنفرانس کشورهای اسلامی را به عهده دارد - با حرکت شورا مخالف بود و هیچ‌گونه مشارکتی را در این زمینه نمی‌پذیرفت. ظاهراً علت عمده این مخالفت این بود که عربستان مقوله‌ای به نام ورزش زنان ندارد و اصولاً با فعالیت زنان در این

● فائزه هاشمی: «این ظالمانه است که زنان مسلمان بازی‌هایی خاص خودشان نداشته باشند و کمیته بین‌المللی المپیک باید با توجه به فرهنگ‌های مختلف موجود در جهان شرایطی را برای ورزش آنها فراهم کند.»

عرصه مخالف است. حتی فدراسیون همبستگی کشورهای اسلامی که خود عربستان ۱۵ سال پیش آن را بنیان نهاد، تاکنون هیچ فعالیتی در زمینه ورزش بانوان نداشته است. اخیراً، پس از چند سال تلاش، شورای همبستگی سازمان کنفرانس کشورهای اسلامی شورا همبستگی را به رسمیت شناخته و آن را تحت پوشش خود قرار داده است. به هر صورت، بازی‌های دور اول اولین تجربه

بین‌المللی زنان کشورهای اسلامی در عرصه ورزش بود. دور دوم بازی‌های بانوان کشورهای اسلامی در سومین جمعه اکتبر ۱۹۹۷، در پاکستان، برگزار خواهد شد و قرار است چهار رشته ژیمناستیک، هاکی، اسکواش، و تنیس به رشته‌های قبلی افزوده شود. پاکستان به دلیل میزبانی این بازی‌ها اختیاراتی در انتخاب رشته‌های ورزشی دارد و چون دو «هاکی، اسکواش و تنیس تجربه زیادی دارد، در واقع، پیشنهاد برگزاری این سه رشته را داده است. شورای همبستگی ورزش بانوان کشورهای اسلامی برای تأمین داوران بین‌المللی این بازی‌ها از ۱۲ فدراسیون بین‌المللی دنیا تقاضا کرده که داوران دارای گواهی بین‌المللی خود را برای دآوری به این مسابقات اعزام کنند.

با برگزاری دور دوم بازی‌های بانوان کشورهای اسلامی می‌توان به ارزیابی تلاش پنج‌ساله شورای همبستگی کشورهای اسلامی نشست

عکس: مریم آرزوکار

مگس، محمد زبیر

● من در حد قهرمانی نبودم که بخواهم پرچم دار شوم. ما ورزشکاران بسیار شایسته تری داشتیم.

● حجاب من در آنجا خیلی برای مردم جالب بود چون تنها زنی بودم که حجاب داشتم.

زیادی روی تیراندازی دارد. تیراندازی رشته بسیار ظریف و حساسی است.
● امکان داشت که برنامه طوری تنظیم شود که شما روز بعد از اجرای مراسم افتتاحیه مسابقه نداشته باشید؟
○ اصولاً باید فردای افتتاحیه مسابقه نگذارند اما با توجه به برنامه‌ای که ردیف شده بود، دیگر کاری نمی‌شد کرد. از کشورهای دیگر تیراندازها در افتتاحیه شرکت نداشتند. تنها تیراندازی که در افتتاحیه بود، من بودم و این هم به‌خاطر این بود که وظیفه پرچم‌داری به عهده من بود.
● این برنامه را کجا ریخته بودند؟
○ از طرف کمیته اجرایی المپیک برنامه‌ریزی شده بود.
● یعنی ایران در آن دخالتی نداشت؟
○ ایران در زمان مسابقات نمی‌تواند دخالت داشته باشد اما تنها کاری که می‌توانست بکند، این بود که

○ اگر در حالت اردویی باشیم، در تهران و اگر اردو نباشد، در شهر خودمان در ورزشگاه تختی یک سالن داریم که در آن تعریف می‌کنیم.
● تا به حال چندبار در مسابقات شرکت کرده‌اید؟
○ از سال ۷۰ که به عضویت تیم ملی درآمدم، مسابقات قهرمانی آسیا را داشتیم در پکن، که من در قسمت نوجوانان شرکت کردم، چون ۱۹ سالم بود و ششم شدم. و بعد از آن هم مسابقات آسیایی را داشتیم، مسابقات جهانی کره را داشتیم و اخیراً هم المپیک آتلانتا را.
● می‌توانم بپرسم چرا این قدر کم امتیاز آوردید؟

● اهل تبریز است، پس بهتر دیدیم که تلفنی با او صحبت کنیم تا هم ما مجبور نشویم یکی دو روز مهمانش باشیم و هم او به زحمت پدیرایی نیفتد. زنگ که می‌زنیم، همین را با او در میان می‌گذاریم و او با سادگی و تواضع خاص خودش می‌گوید:
○ خواهش می‌کنم، بفرمایید. مهمانمان هم بودید، ما در خدمتان بودیم.
● متشکرم. خانم فریمان یک کمی راجع به خودتان بگویید. چند سال دارید؟
○ ۲۴ ساله هستم و دیلم اقتصاد دارم.
● در چه رشته‌ای ورزش می‌کنید؟

مدال آوری من

همان اندازه می‌توانست

پرچم‌داری من!

گفت‌وگو با لیدا فریمان، اولین زن ایرانی شرکت‌کننده در المپیک و پرچم‌دار هشت ورزشی ایران

من در افتتاحیه حضور نداشته باشم و بتوانم استراحت کنم.
● خودتان می‌دانستید که فردای افتتاحیه مسابقه دارید؟
○ بله.
● آن وقت باز هم با پرچم‌داری موافق بودید؟
○ برای من اهمیت زیادی داشت که مسابقه‌ام به نحو احسن برگزار شود اما از طرفی این وظیفه پرچم‌داری برای ایران در کل می‌توانست خیلی مهم‌تر باشد. مسابقه‌ام صرفاً برای خودم بود اما پرچم‌داری برای همه زنان کشورمان بود.
● کی مطلع شدید که پرچم دارید؟
○ حدود یک هفته قبل از سفر.
● چه طور متوجه شدید؟
○ ما داشتیم از شیر می‌رفتیم به طرف استانبول و رادیوی ماشین هم باز بود. همان موقع اخبار ورزشی گفت که از طرف دبیر المپیک،

○ سطح مسابقات المپیک خیلی بالاست. اینها فترات برگزیده جهان هستند و طبعاً برای مسابقات المپیک باید خیلی آمادگی داشت. من متأسفانه خیلی دیر آگاه شدم که قرار است به این مسابقات اعزام بشوم و کمتر از دوماه وقت داشتم و این برای حضور در مسابقات المپیک اصلاً کافی نیست. کسانی که در آنجا حضور داشتند، حداقل دو سال در اردو به‌سر برده بودند. دلیل دیگری امتیاز کم من این بود که مسابقه من دقیقاً فردای افتتاحیه بود. روز افتتاحیه من تا ساعت سه نیمه‌شب در استانبول افتتاحیه سرپا بودم. خستگی و بی‌خوابی هم تأثیر

○ تیراندازی.
● چرا تیراندازی؟
○ صرفاً به دلیل علاقه‌ام.
● از چه زمانی شروع کردید؟
○ از سال ۶۸ شروع کردم اما، خوب، تمرینات ما مداوم نیست؛ یعنی در طول هفته ساعات اندکی، آن‌هم اگر امکانات باشد و هماهنگی، می‌توانیم تمرین کنیم.
● کار را از کجا شروع کردید؟
○ از تربیت بلنی.
● تمرینات را کجا انجام می‌دهید؟

زنان شماره ۲۰ ۲۰

● ما می‌توانستیم
از این فرصت برای
آگاهی یافتن استفاده کنیم
و تا اختتامیه بمانیم
چون هزینه ماندنمان در
آنجا پرداخت شده بود.

که بخواهم پرچم‌دار بشوم. ما ورزشکاران بسیار شایسته‌تری داشتیم، از جمله در کشتی که واقعاً حتی آنها بود. ولی، خوب، لابد صلاح بر این بود که یک خانم این وظیفه را بر عهده بگیرد.

● با خبرنگاران خارجی هم صحبتی داشتید؟
○ در مراسم افتتاحیه فرصت صحبت با خبرنگاران نیست. البته فیلمبرداری و عکاسی زیاد بود. روز بعد از افتتاحیه هم با من زیاد صحبت کردند.

● محتوای سؤالاتی که با شما مطرح می‌شد، چه بود؟
○ بیشتر کنجکاوی داشتند که چرا ایران یک زن را برای پرچم‌داری انتخاب کرده. کلاً می‌خواستند درباره زنان ایران و ورزش آنها بدانند و این که آیا ورزش می‌کنند یا نه. حجاب من هم برای آنها خیلی جالب بود چون تنها زنی بودم که حجاب داشتم و این سؤال برای آنها مطرح بود که آیا با حجاب هم می‌توانم

تقی‌پور از تبریز. اما سهمیه ایران فقط یک نفر بود.

● خوب، خانم فریمان وقتی که شنیدید شما پرچم‌دارید، چه حسی پیدا کردید؟
○ باور نمی‌کردم. هم خوشحال بودم، هم اضطراب داشتم؛ اضطراب این که آیا واقعاً می‌توانم این کار را به نحو احسن انجام بدهم یا نه.

● ورزشکارانی که به دنبال شما حرکت می‌کردند، نظرشان چه بود؟
○ همه متفقاً نظرشان این بود که این یک مصلحت اجتماعی است که از طرف مسئولان در نظر گرفته شده. همه موافقت داشتند و مسئله را خوب می‌دیدند.

● وقتی وارد استادیوم افتتاحیه شدید، دیگران و به‌خصوص ایرانی‌ها چه برخوردی داشتند؟
○ ایرانیان که خیلی ذوق و شوق داشتند و خیلی خوب برخورد کردند.

● ما هم اینجا خیلی ذوق کردیم وقتی که شما را

آقای سجادی، پرچم‌داری بر عهده من گذاشته شده است.

● قبل از این که موافقت شما را بگیرند، اسم شما را اعلام کردند؟
○ بله.

● شما در این زمینه سؤالی را مطرح نکردید؟
○ من فکر کردم شاید این مهم‌تر باشد.

● الان نظرتان چیست؟
○ الان نظر من این است که اگر ایران می‌خواهد در المپیک‌های بعدی هم شرکت داشته باشد، یک برنامه کاملاً منسجم داشته باشد و برای ورزشکاران تمرین و اردو بگذارد.

● منظور من این است که اگر دوباره به عقب برگردید و به شما بگویند که پرچم‌داری را قبول کنید و احتمال بدهید امتیازتان کم بشود، ترجیح می‌دهید پرچم‌داری را بپذیرید؟
○ اگر رتبه من خوب می‌شد، خیلی عالی بود. یعنی

ارزشمند باشد که

سیما سماواتی

مدال آوری من همان اندازه می‌توانست ارزشمند باشد که پرچم‌داری من.

● حالا واقعاً کدامش باارزش‌تر است؟
○ به نظر من هر دوی مهم بود. البته این یک خیال است که من می‌توانستم مدال بیاورم چون تمرین من خیلی کم بود و نمی‌توانستم حتی به فینال برسم. فرات فینال رکوردهای خیلی بالایی داشتند و برای کسب این رکوردها تمرین مداوم و جدی لازم است.

● رکورد شما در ایران چه قدر بود؟
○ ۳۷۹ بود.

● در ایران نفر چندم بودید؟
○ ما برای ورود به المپیک رکورد ورودی لازم داشتیم که این رکورد ورودی را فقط دو نفر از ایران به‌دست آوردند. یکی من بودم و یکی هم خانم لیلا

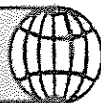
دیدیم.

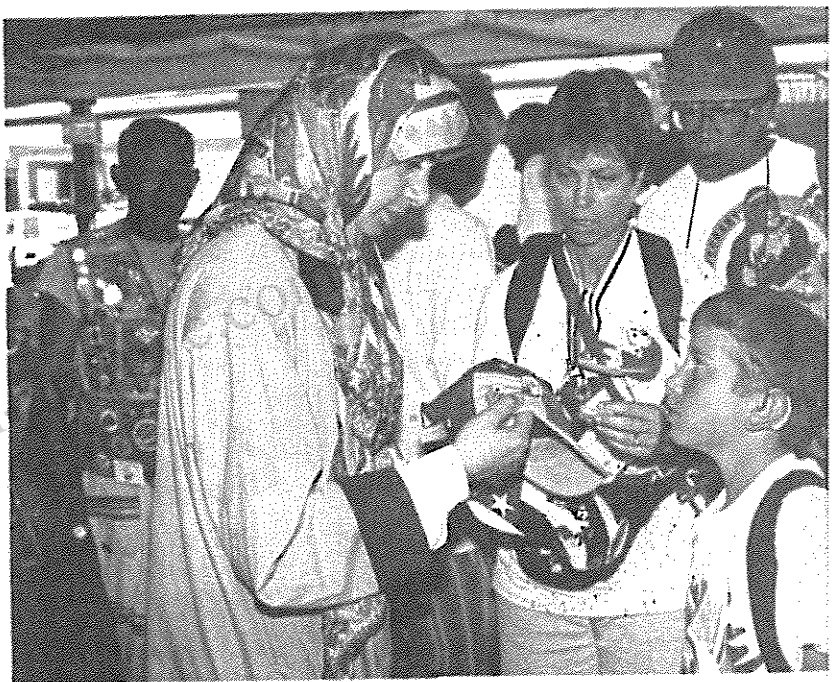
○ متشکرم. من خودم که پشت سرم را نمی‌دیدم و اصلاً متوجه اطراف نبودم. شش دانگ حواسم به این بود که این وظیفه را به خوبی انجام بدهم و نمی‌دانم واقعاً احساس مردمی که آنجا بودند، چه بود و چه عکس‌العملی داشتند.

● پرچم‌دار هیئت‌های ورزشی کشورهای دیگر چه کسانی بودند؟
○ بهترین ورزشکارشان پرچم‌دارشان بود.

● بهترینشان یا ورزشکار پیشکوت‌شان؟
○ معمولاً مدال‌آورترین و قهرمان‌ترین ورزشکار را می‌گذارند برای پرچم‌داری. به همین دلیل هم فکر می‌کنم من لایقش نبودم. من در حد قهرمانی نبودم

● در سال ۱۹۹۲ پادگ شان (Zhang Shan) اولین زنی بود که مدال طلای مسابقات تیراندازی زنان و مردان، به صورت تومانی، را به‌دست آورد. اما امسال، در مسابقات اتلانتا، زنان و مردان جداگانه مسابقه دادند.

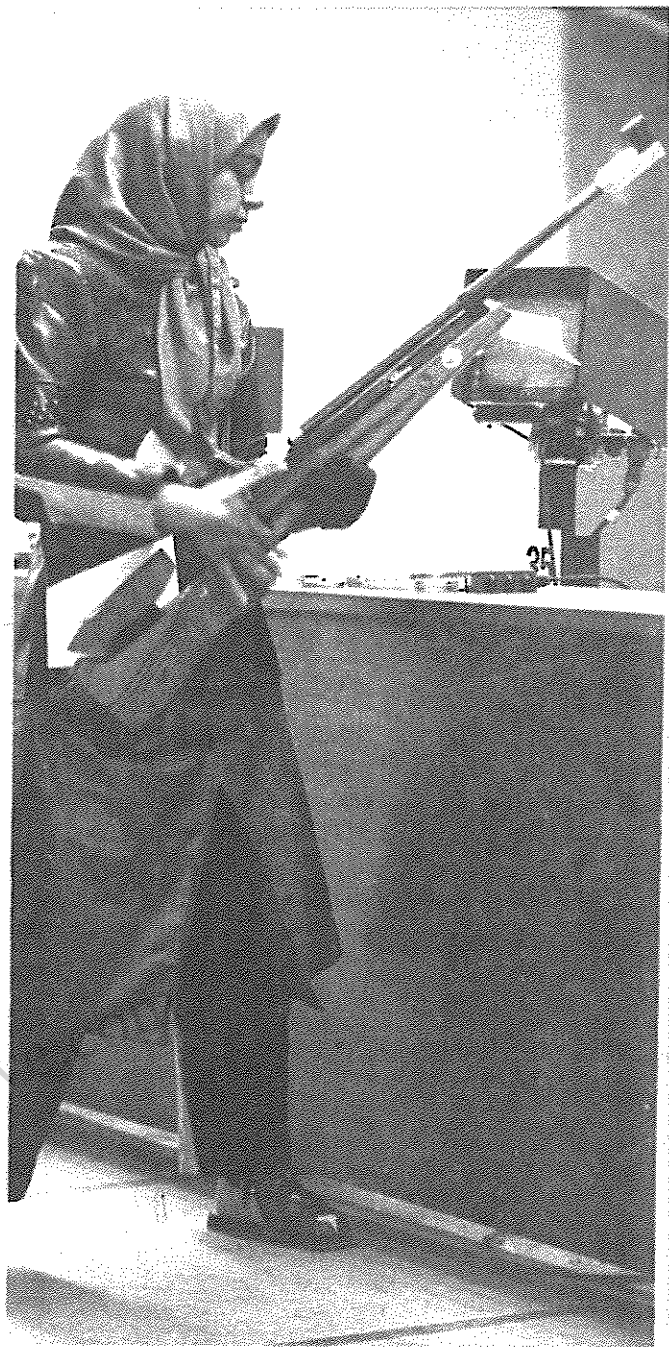

تیراندازی‌ام را به نحو احسن انجام بدهم، که جواب من مثبت بود و باز این‌که آیا در رشته‌های دیگر خانم‌ها با حجاب ورزش می‌کنند، که ما گفتیم زنان ایرانی در رشته‌هایی که با حجاب می‌شود انجام داد، می‌توانند در مسابقات بین‌المللی شرکت کنند ولی در بقیه رشته‌ها صرفاً در داخل ایران فعالیت دارند و با کشورهای مسلمان هم که می‌توانند مسابقه بدهند.

● نظرتان راجع به این‌که شما تنها زن هیئت ایرانی بودید، چیست؟

○ حتماً اگر حضور زنان ایرانی بیشتر باشد، عکس‌العملش بهتر است. این اولین حضور یک زن ایرانی در المپیک بود و برای همین زیاد مورد توجه

- بود اما، ان شاءالله، از این به بعد باید با تعداد بیشتری حضور پیدا کنیم.
- خانم فریمان کی به ایران آمدید؟
 - وقتی مسابقات تمام شد.
 - چند روز آنجا بودید؟
 - دو روز.
 - چرا این قدر زود برگشتید؟
 - خوب، این صلاحید مسئولان ایران بود.
 - سؤال نکردید که چرا؟
 - نه.
 - همه ورزشکاران، مثل شما، وقتی مسابقاتشان تمام می‌شد، برمی‌گشتند؟
 - من اطلاع کافی ندارم ولی می‌دانم که بلیط‌های